

Dječica kod jaslica

Božićni igrokaz u dva dijela

Naklada Klaverove misijske Družbe
Tisak Nadbiskupske tiskare u Zagrebu.

24717

Dječica kod jaslica

Božićni igrokaz u dva dijela.

Osobe:

Gospođa učiteljica.

Desetero djece u dobi od 7 do 12 godina:

Franjo, Mirko, Drago, Ivica, Perica, Jelka, Marica, Ivka, Zlatica, Anica.

Majka Božja.

Nijeme osobe:

Dješešce Isus, sveti Josip, nekoliko anđela.

I. slika.

Pozornica predstavlja jednostavnu školsku sobu. Gospođa učiteljica vježba s djecom pjesmu: »Padaj s neba roso sveta...«

Učiteljica: Tako! No sada ćemo još jednom opetovati pjesmu ,da ju u Došašću možete lijepo s drugima pjevati.

Djeca (pjevaju): »Padaj s neba, roso sveta« i t. d. (gospođa učiteljica pjeva s njima poluglasno).

Učiteljica: Sad je bilo dobro. Zadržite napjev u svojim glavicama. Ali nemojte ni to zaboraviti, što sam vam o pjesmi tumačila. — Koga se misli s pravednikom, kojega neka rose nebesa, — reci, Jelko?

Jelka: To je dragi Spasitelj, Otkupitelj.

Učiteljica: A zašto ga se naziva »pravednim«? Franjo, razjasni!

Franjo: Jer su se ljudi svi rodili okaljani istočnim grijehom, pa su bili slabi i grešni. Ali Otkupitelj, kojega su ljudi očekivali, imao je biti posve čist i svet.

Učiteljica: Zašto se veli, neka nebesa rose Pravednika? Ivko, znaš li još?

Ivka: Jer je dragi Spasitelj imao doći blago, dobrotvorno, kao rosa po noći kako pada s neba, a ne onako silovito kao moćni vladar i jer su ga čekali s neba.

Učiteljica: Koji narod je tako čeznutljivo dozivao Otkupitelja?

Sva djeca (viču): Židovski narod!

Učiteljica: Ali ne vičite svi skupa! Neka odgovara samo onaj, koga pitam. — Dalje je u pjesmi: da je u tjeskobnim noćima tako dozivao narod, kojemu je Bog dao obećanje. Kakovo obećanje se tu misli? To će nam reći Mirko.

Mirko: Bog je ljudima opetovano obećao, da će im poslati otkupitelja.

Učiteljica: A što se ipak razumijeva pod »tjeskobnim« noćima?

Perica (javlja se brzo).

Učiteljica: No, Perica.

Perica: Oni su dozivali u noći — (zbuni se), — bilo im je tjeskobno,... jer je bio mrak.

Sva djeca (smiju se).

Učiteljica: Ne, ovo nisi ispravno shvatio. Tko zna to razjasniti?

Drago: Molim, molim!

Učiteljica: Dakle, Drago!

Drago: U noći je mrak i tama, tako, da se ne vidi puta. Tako je bila na zemlji tama grijeha, prije nego što je došao Isus, svijetlo svijeta. Zato su ljudi tako teško i nalazili put k nebu, a nebo samo bilo im je zatvoreno. Zato su ljudi i čeznuli tako jako za Otkupiteljem.

Perica (dječinski obradovan): Hvala Bogu, što ga mi sada ne trebamo više dozivati, kao Židovi, jer je dragi Spasitelj došao k nama!

Učiteljica: Da, djeco, zahvalimo dragome Bogu, što nam je poslao svoga Sina, milo Djetešce Isusa. Ali nisu svi ljudi tako sretni. Mnoge tisuće ljudi dozivaju i uzdišu još i sada za Otkupiteljem, i mi moramo pomoći, da skoro dođu k Njemu. A znate li, tko je to?

(Djeca se upitno pogledavaju.)

Marica (ustaje napokon, oklijevajući): To su siromašna, siromašna poganska djeca.

Učiteljica: Imaš pravo. Siromašni pogani još ne poznaju milo djetešce Isusa. Oni još čame u noći nevjere i praznovjerja. Oni štuju kumire, t. j. oni služe đavlu. Ah, koliko je bijede i nevolje kod siromašnih pogana! A ipak i njihova srca čeznu također za ljubavlju i htjeli bi biti vječno sretni. Zato svi morate pomoći misijonarima, da siromašni pogani dođu k Isusu.

Sva djeca (viču glasno, nekoja ustajući u klupama): Hoćemo, svi hoćemo pomoći, svi! Ali kako?

Učiteljica: To nije tako teško. Ponajprvo molite svaki dan, na pr. jedan »Oče naš«, da dragi Bog dovede siromašne pogane k pravoj vjeri. Onda na tu nakanu vježbajte se češće u kojoj kreposti: nadvladajte nestrpljivost, srditost, neposluh, sladokustvo, da dragi Bog udijeli svoju milost siromašnim poganima. Nadalje možete štediti, pa svoju uštednju poslati misijonarima.

Franjo: Pa što će misijonari uraditi s našim uštedenim novcem?

Učiteljica: Tko zna reći?

Marica (uzdišući): Ah, ta oni trebaju toliko novaca, da nikad nemaju dosta. Oni moraju graditi crkve, škole, bolnice i primati i othranjivati bijednu siročad. Zato i moljakaju uvijek novaca.

Učiteljica: Da, i još za mnogo drugo šta moraju se brinuti. A što se još osim uštedenog novca može darovati poganskoj djeci?

Perica (slavodobitno): Uštedene bonbone!

Djeca (smiju se).

Učiteljica (smiješeći se): Vidi se, što voli moj mali sladokusac. Šećer i slatkiši su doduše zadnje, što se šalje u misije, akoprem i poganska djeca vole to. Ali oni su zadovoljni, ako imadu šaku riže ili nekoliko krumpira. Ne, u prvom redu trebaju oni odjeće: haljine, odijela, košulje, dječaci hlačice ili komad tkanine, da se ogrnu. Ali ove stvari moraju biti još dobro uščuvane. Misijonari mole osim toga oso-

bito krunice, medaljice i škapulare, zatim pisaljke, olovke, pločice.

Anica (bojažljivo): Molim gospođo, mogu li pokloniti poganskoj djeci i moju loptu?

Učiteljica (vedro): E dakako, ako još dobro odskakuje i kotrlja se.

Zlatica: A ja moju lutku?

Ivica (brzo upada): A harmoniku?

Učiteljica: O dakako, i igračke mogu se slati misijonarima ,ali moraju biti još lijepe i dobre. Oni ih onda daju najboljoj i najmarljivijoj djeci, malim novoobraćenicima, da ih uvijek sve više potiču na dobro.

Franjo: (bojažljivo diže prst).

Učiteljica: Što bi ti još?

Franjo: Ah gospođo — ja sam samo ubogo siroče — ja nemam upravo ništa, da darujem poganskoj djeci. Dakako, moliti ću svaki dan — ali zar inače — inače (izvlači rupčić i briše si oči) ne mogu ništa učiniti za njih?

Učiteljica: O da, još je jedan lijepi posao: sabiranje.

Franjo: A što da sabirem?

Učiteljica: Gledaj Franjo, ti pomažeš u dućanu kod trgovca i često te se šalje kuda s kakvom porukom. Moli tu i tamo, da smiješ sabrati takove sitnice, koje se inače bace, kao listovne marke, špagu, srebro od čokolade, čepove od boca. To onda možeš donijeti k meni, pa ćemo poslati Klaverovoj misijskoj Družbi, koja to upotrijebi u korist siromašne crnčadi u Africi.

Ovoj družbi za crnačke misije slati ćemo i sve ostalo, što ćete namijeniti poganskoj djeci, a oni će onda sve ove stvari otpremiti na pravi naslov.

Franjo (sretno): Bog plati, ja ću sigurno marljivo sabirati.

Djeca (viču sva): I ja, i ja, i mi hoćemo sabirati!

Učiteljica: Ali ne smijem zaboraviti najvažnije od svega: Ako je volja Božja, može se i samoga sebe posve darovati misijama, pa kao misijonar ili misijonarka poći k siromašnim poganima i privoditi ih k dragom Bogu. Ili kao pomoćna misijonarka u Družbi sv. Petra Klavera moliti i raditi ovdje u Evropi za spas duša crnačke djece. Da, pomoćne misijonarke tiskaju i vjerske knjige na afričkim jezicima, jer crnčići trebaju kod učenja biblijsku povijest i katekizam baš tako, kao i vi. Tko ih dakle želi osobito razveseliti, taj šalje Klaverovoj družbi milodar za tisak vjerskih knjiga.

A sad pripazite, ja ću vam staviti jedan lijepi predlog. Vi sigurno svi hoćete na Božić nešto darovati Djetetu Isusu — a nesamo, da ono uvijek dariva vas.

Djeca: Da, o da, ali što?

Učiteljica: Znate, da Djetešce Isus u lijepome nebu sada za samoga sebe dakako ništa više ne treba. Ali nije li Isus rekao: Sve, što učinite jednomu od moje najmanje braće, činite meni? Dakle sve, što činite za siromašne crnčiće, prima Isus, kao da je njemu učinjeno. Molite i sabirajte sada u Došašću i skupite svoje darove, a na Božić donesite ih k jaslicama Djetetu Isusu. Onda ćemo sve poslati misijama. To će biti vaš božićni dar malome Isusu i njegovoj najsiromašnijoj braći, poganskoj djeci.

Djeca (pliešću od veselja i viču): O kako lijepo, kako lijepo! Da, mi ćemo to učiniti! O, da je već Božić!

(Zastor pada.)

II. slika.

Pozornica predstavlja jedan dio crkve, jednostavnu dvoranu. U pozadini među borovima i zelenjem veliki zastor. Djeca počinju pjevati iza pozornice, a onda polako ulaze na pozornicu. Obučena su zimski, u rukama nose svoje darove. Mnoga vode za ruku i svoju manju braću.

Djeca (pjevaju): Dječice draga, o dođite amo!
Gledajte sjajne te jaslice drage,
O kakvu radost je svima nam dao
Otac naš nebeski te noći blage!
S nebeskog prijestola moći i slave
Poslao ljubljenog svoga nam Sina,
O divni predragi božićni daru,
Duša nam sretna je, puna milina!
Pođimo, dječice, k Isusu dragom,
Milo mu pjevajmo pjesmice svete,
Radosno nosimo darove Bogu,
Koj' za nas postade maleno dijete.

(Zastor se u pozadini rastvara, a djeca se razdijele u dvije skupine, desno i lijevo. Vidi se živa slika:

Dietešce Isus u jaslicama, uz Njega Marija i Josip, okruženi četom anđela.)

Drago: Isuse maleni, Bože naš dragi,
Evo nas dječice k toj prostoj štali,
Došli smo, Isuse, da ti se svatko
Smjerno pokloni i lijepo zahvali.
Mi svi te ljubimo, Isuse dragi,
I male darove nosimo svoje,
Al hoće l' svidjeti tebi se ovo
Kad cijela zemlja i nebo je tvoje?!

Marica: Ali ti, Božansko Dietešce, znadeš
Mnogo još braće i sestrica ima,
Koji ne poznaju dobrote tvoje,
Isuse, daj ljubav svoju i njima!
Afrika, zemlja je crna i bijedna
Čeka da dođe joj kraljevstvo tvoje...
Isuse, maleni Božanski Kralju
Ne krati crncima ljubavi svoje!
Daj primi, Isuse darove naše,
Malenim crncima ti ih podijeli,
Za njih ti dajemo, znajući dobro,
Njima što dajemo — tebe veseli.

Sva djeca: Želja najveća ovog nam je dana
Dovesti tebi mnogo sirotana...

(Sada istupaju djeca — jedno po jedno — i uz pjesmicu polažu svoje darove do nogu malom Isusu.)

Jelka (nosi na ruci novu šarenu haljinicu):
Majčicu sam svoju zamolila lijepo
I ona mi šivat haljinicu dala;
O kako je rado sad poklanjam tebi,
Da od tebe primi je crnica mala.

Haljinicom mojom će se zaodjenut
I u njoj će poći u crkvicu tvoju,
Da ti se zahvali, a ti ćeš tad milo
Blagoslovit mene i crnčicu moju.

Sva djeca: Od srca ti zato od nas sviju hvala!!

Mirko (sa škrabicom u ruci):
Marno sam štedio, Isuse dragi
Za male pogane, crnčiće mile,
Gladni su, bijedni su — ne znaju za te,
Pa mi se mali sirotani smile.
Evo ti dajem svu uštednju svoju,
Što sam je skupio za pomoć njima,
Daj, dragi Isuse, ti blagoslovi,
Da misijonar za sve dosta ima.
(Potrese škrabicu, da novac zazveči.)
Čuj, kako veselo dinari zveče,
Sve sam ih dobio, spremio amo,
Ti znadeš žrtvice, koje sam njima
Za te učinio... al znaj ti samo!
Kada sam spremao novac taj sitni
Za male crnčiće, meni je bilo
Vijek na pameti: što dajem ja njima
Tebi je samom darovano bilo.

Perica (u ruci nosi mali zamotak bonbona):
Evo ti Isuse, moje bonbone,
Uzmi ih... nimalo žao mi nije,
Sve sam to spremio za crnce male
Koje glad, nevolja odasvud bije.

Zlatica (dariva svoju lutku):
Gledaj moju lutkicu, ja je tako volim

Al ti daj je crnčici — ja te lijepo molim!
Neka na tvoj rođendan raduje se cijeli dan...

Ivica (daje harmoniku):
Isuse, evo ti darak moj mali,
Crncu harmoniku ti ćeš darovat,
Pa će si crnčić na njoj što zasvirat,
Tebe na rođendan tvoj obradovat.
Maleni crnčići pjevati vole,
O neka pjevaju tebi na slavu...
Moja harmonika, ta će učinit
Tamo u Africi svečanost pravu.

Franjo (s vrećom na leđima):
Evo moje vrećice
Svakovrsnih stvari
Nosim tebi, Isuse,
U njoj su ti dari.
Vrećica je puna, gle,
Al malo što vrijedi,
Otkuda će siroče
Nešto da uštedi?
To su stare markice,
Karte sve u redu,
Srebro čokoladice,
Koju drugi jedu.
Ja sam sve to skupio
Moj Isuse, tebi,
Jer inače ništa ti
Dati mogo ne bi.

Anica (s loptom u ruci):
I ja bih ti, Isuse,
Nešto rado dala,

Al što ću učiniti...
Još sam tako mala!
Evo moje loptice,
Gle, još dobro skače...
To ćeš dati crnčici,
Koja rado plače.

(Baci loptu o zemlju da otskoči.)

Kako lijepo skakat zna — moja draga loptica...
Evo ti je, Isuse, — razveseli crnčiće!

(Veselo plješće rukama.)

Drago: Da, mi ćemo štedit za crnčiće male,
Da stvari najnužnije dobiti mogu,
Al znate li djeco što treba im jošte,
Da dušu im vodimo dragome Bogu?
O vjeri ti crnčići, pogani jadni
Još ne znaju ništa, sirotani mali,
Bez Isusa žive i umiru jadno,
O kako mi srce te crnčiće žali!
Gle, Isuse, ja katekizam ti nosim
Od uštednje ja sam to skupio svoje,
Što davao uvijek mi nas »velečasni«,
Za malene crnčiće, Isuse tvoje.
To Družbi ću svetoga Klavera odmah
U Zagreb za afričke misije slati,
A ona će kojemu malenom crncu
Katekizam lijepi za novac moj dati.

(Izvuče iz džepa kuvertu s novcem i položi pred Isusa.)

A kad budem velik ja poći ću tamo
U Afriku krstiti crnčiće drage...

O, Isuse, daj misijonar da budem
Da naviještam riječi evanđelja blage!

Ivka (nosi krunicu):
Isuse, maleni evo ti darak,
Koji svi crnčići toliko vole,
Krunicu svetu ja dajem ti rado
Crnčići maleni neka je mole.
Majčicu nebesku njom neka časte,
Nek vjenčić ružica od nje ti pletu,
Da braća poganska sva k tebi dođu
Molitvu nek ti upravljaju svetu.

Marija (drži u ruci ružicu, ljiljan i ljubicu):
Ti znadeš, mili Isuse, što želi srce moje...
U tihoj noći božićnoj — ja primih Tijelo Tvoje.
U svetoj bijeloj hostiji Ti došao si k meni,
A ja sam Tebe molila: na crnce se spomeni!...
O primi srce moje sad, ja dajem Ti ga rado,
Nek žrtva bude mila Ti za Tvoje bijedno stado.
Ko ljiljan neka ostane vijek moja duša bijela,
Da pogančići dođu svi do svetog Tvoga vrela,
Gdje duša će im oprat se u svetome krštenju
I po njemu će doći tad i crnci k svom spasenju.
I ružicu ti dajem gle, o Isuse moj mali,
Da sveta ljubav Tvoja me za duša spas raspali.
I malu sitnu ljubicu još stavljam k cvijeću mojem
Da poniznu mi molitvu u Srcu skriješ svojem...

Majka Božja: Dječice moja, lijepa vam hvala!
Darovi vaši dragi su meni,
Isus moj mali dječicu voli
I darak svaki mnogo on cijeni.
Najveću radost vi ste mu dali

Žrtvicom srca dobroga svoga,
Jer vaše tajne žrtvice male
Najviše vrijede kod dragog Boga.
Skupljajte rado darove takve,
Srca nek tihe žrtvice čine,
Isus će dati da svijetlo vjere
Poganskoj duši crnčića sine.
Dođite mali anđelci moji,
Igrati s djecom nek vam je drago,
Nebeskom pjesmom nek se uspava
Djetešce Isus, — sve moje blago!

(Četica malenih anđela igra kolo, popraćeno napjevom koje božićne pjesme. Radujte se narodi... ili koju drugu. U rukama mogu imati borove grančice ili ljiljane. Djeca ili stoje ili kleče s obje strane u pozadini pozornice. Na koncu se anđeli skupe pred jaslicama, a zastor pada.)

Dječice, ako volite lijepe istinite pripovijesti, pretplatite se na

»CRNČE«

i širite ga rado i među Vašim malim znancima i prijateljima.

U ovome lijepom misijskom časopisu pripovijedaju misijonari i misijonarke ozbiljne, poučne i vesele zgodice njihovih malih crnih štićenika.

Zašto treba da se pretplatite na misijski mjesečnik?

1. Da na taj način, draga djeco, uvijek više naučite cijeniti i ljubiti Vašu svetu vjeru; jer, čitajući kakove sve žrtve moraju pridonijeti misijonari, da dovedu siromašne pogane do spoznanja svete vjere i kako velike žrtve pridonašaju često puta novokršćani za svetu vjeru, narast će i Vaša ljubav prema Svetoj Majci Crkvi.

2. Da upoznate duševnu bijedu pogana i potrebe katoličkih misija, te da im tako molitvom, žrtvom i darom priskočite u pomoć.

Molite Djetešce Isusa, da podijeli i malim poganima milost sv. krštenja. Obećajte Malomu Isusu, da ćete na ovu nakanu svaki dan izmoliti barem jedan Očenaš i Zdravo Mariju.

Žrtvom možete pomoći crnčićima, ako strpljivo podnašate male križeve, koje Vam dragi Isus u svojoj ljubavi šalje.

Nadalje **darom** možete pomoći misijonarima i malim poganima. Iako su vaši darovi maleni, ipak vesele Maloga Isusa, ako su naime darovani u pravoj ljubavi prema bližnjemu i od srca.

Djetešce Isus neka Vam naplati i neka vas sve obilno blagoslovi!